

A close-up photograph of two hands shaking in a firm grip, symbolizing a business deal or agreement. The hands are positioned over a wooden desk. In the foreground, a black pen with gold accents and a white sheet of paper are visible. The background is a blurred blue suit jacket.

Relevante afgørelser inden for Commercial Contracts

Nyhedsbrev 1. kvartal 2024

Indhold

BS-18002/2023-SHR og BS-41784/2023-SHR:
Frifindelse for påstand om begået kontraktbrud

Emne: aftale- og obligationsret; kontraktbrud, konkurrence- og kundeklausul, loyalitetsforpligtelse.

Side 01

BS-42305/2022-SHR:
Frifindelse for betalingskrav, idet en afgivet garanti ikke var en anfordringsgaranti

Emne: aftale- og obligationsret; anfordringsgarantier.

Side 02

BS-5033/2023-SHR:
Frifindelse for brud på fortrolighedsaftale

Emne: aftale- og obligationsret; fortrolighedsaftaler.

Side 03

BS-30248/2022-SHR og BS-43778/2022-SHR:
Erstatningsansvar for vådskade på gods under transport

Emne: logistics and warehousing; ansvar for skade på gods, NSAB.

Side 04

BS-37431/2022-SHR:
Ansvarsfri efter CMR § 24, stk. 2

Emne: logistics and warehousing; ansvarsfrihed efter CMR-lovens § 24, stk. 2.

Side 05

C-90/22:
Fortolkning af CMR-konventionens artikel 31

Emne: logistics and warehousing; fortolkning af CMR artikel 31.

Side 06

BS-52536/2022-SHR:
Sagsøgte ikke berettiget til at hæve købsaftale

Emne: aftale- og obligationsret; ophævelse af købsaftale.

Side 07

Relevante afgørelser inden for Commercial Contracts

Plesners team for Commercial Contracts holder løbende øje med udviklingen inden for vores retsområder. I dette nyhedsbrev oplister vi en række nye og relevante afgørelser fra 1. kvartal af 2024 inden for området Commercial Contracts, som kan være relevante for jeres virksomhed og organisation.

BS-18002/2023-SHR og BS-41784/2023-SHR: Frifindelse for påstand om begået kontraktbrud

Emne: aftale- og obligationsret; kontraktbrud, konkurrence- og kundeklausul, loyalitetsforpligtelse.

Dom afsagt: 9. januar 2024.

Sagen omhandlede, hvorvidt sagsøgte havde begået kontraktbrud og/eller overtrådt markedsføringsloven samt lov om forretningshemmeligheder.

Sagsøger, Forlaget Andersen A/S, blev stiftet i 2005 af sagsøgte, Peter Korsaa Andersen. I 2017 solgte sagsøgte selskabet til Karnov Group. Sagsøgte fortsatte som direktør, og der blev indgået en 'Service Agreement' mellem sagsøger og sagsøgte. Aftalen indeholdt en konkurrence- og kundeklausul på 18 måneder efter sagsøgtes fratræden, ligesom sagsøgte var forpligtet til at aflevere relevant materiale.

I juni 2020 fratrådte sagsøgte sin stilling som direktør hos sagsøger. Konkurrenceklausulen, som var indeholdt i 'Service Agreement', udløb dermed den 31. december 2021.

I maj 2020 stiftede sagsøgte Koan A/S (medsagsøgt). I januar 2023 blev der indgået samarbejde med Colloquium. Sagsøgte opfattede det ikke som et problem, at Colloquium havde arbejdet med sagsøger.

Sagsøger gjorde gældende, at sagsøgte groft havde tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser og den loyalitetsforpligtelse, der også var gældende mellem kontraktparter efter en kontrakts ophør.

Sagsøgte blev frifundet med den begrundelse, at

- I. sagsøgers påstand var for uklar og bred til, at den kunne danne grundlag for en dom til forbud (afvisning), og
- II. det ikke var godtgjort, at sagsøgte eller Koan A/S (medsagsøgt) havde erhvervet oplysninger om kunder hos sagsøger.

BS-42305/2022-SHR: Frifindelse for betalingskrav, idet en afgivet garanti ikke var en anfordringsgaranti

Emne: aftale- og obligationsret; anfordringsgarantier.

Dom afsagt: 9. januar 2024.

Sagen vedrørte, om Risen Energy Co., Ltd. ("**Risen Energy**") havde krav på betaling for levering af solceller som følge af en garanti givet af European Energy A/S ("**European Energy**"). EE Construction DK ApS ("**EE Construction**"), et datterselskab til European Energy, indgik en aftale med Risen Energy. Aftalen indeholdt en betalingsgaranti, således at European Energy garanterede for EE Constructions betaling.

Risen Energy anmodede om betaling med henvisning til garantien, idet EE Construction ikke havde betalt udestående fakturaer. European Energy afviste imidlertid betalingsanmodningen.

Retten tog derfor stilling til, om garantien udgjorde en anfordringsgaranti, således at European Energy var forpligtet til at betale ved påkrav fra Risen Energy, uden at kunne stille krav om nærmere dokumentation for, at betingelserne for betaling var opfyldt.

I denne forbindelse udtalte retten, at der kun foreligger en anfordringsgaranti, såfremt der er afgivet en utvetydig erklæring herom. Endvidere bemærkede retten, at det faktum, at nærværende garanti havde overskriften "GUARANTEE", ikke alene kunne medføre, at der var tale om en anfordringsgaranti.

I den afgivne garanti var det angivet, at European Energy garanterede betaling af den købspris, som Risen Energy havde til gode i henhold til den indgåede kontrakt med EE Construction, samt at European Energy garanterede betaling af ethvert beløb, der skulle betales af EE Construction i henhold til salgsaftalen. Retten fandt, at dette skulle forstås således, at garantien var betinget af, at beløbet var forfaldent og skyldigt.

Af garantien fremgik det endvidere, at betalingsforpligtelsen var betinget af, at Risen Energy erklærede overfor European Energy, at EE Construction ikke havde betalt i henhold til salgsaftalen. Retten fandt, at dette indebar, at garantien nødvendiggjorde, at der blev foretaget en egentlig vurdering i forbindelse med kravet om betaling, hvorfor dette ikke kunne anses som værende en anfordringsgaranti.

Retten udtalte, at henset til en anfordringsgarantis indgribende virkning, skal denne underlægges en indskrænkende fortolkning. Idet nærværende garantis ordlyd var så uklar, at den nødvendiggjorde en egentlig vurdering, når der blev stillet krav om betaling, kunne denne ikke anses som en anfordringsgaranti.

Retten frifandt således European Energy for kravet, og European Energy skulle derfor ikke betale til Risen Energy.

BS-5033/2023-SHR: Frifindelse for brud på fortrolighedsaftale

Emne: aftale- og obligationsret; fortrolighedsaftaler.

Dom afsagt: 24. januar 2024.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Satys Interior Railway Spain S.A. ("**Satys**") har brudt en fortrolighedsaftale indgået med Vending Automater ApS ("**Vending Automater**").

Parterne havde fra december 2021 til marts 2022 en dialog om et muligt samarbejde, hvor Vending Automaters løsning skulle være en del af Satys' samlede løsningsmodel til den franske togproducent Alstom. Da Satys kontaktede Vending Automater den 22. december 2021, havde Satys ikke tidligere tilpasset salgsautomater til tog.

Parterne indgik herefter en fortrolighedsaftale i januar 2022, og det fremgik blandt andet af aftalen, at den også var gældende efter samarbejdets ophør. Der var ikke aftalt en konventionalbod.

Der blev i den efterfølgende periode sendt tilbud, spørgeskema samt forslag til en samarbejdsmodel mellem parterne. Satys

fremsatte et forslag til en samarbejdsmodel, som Vending Automater afviste. Satys afgav herefter et tilbud til Alstom uden Vending Automaters deltagelse.

Efter bevisførelsen fandt retten det ikke godtgjort, at Satys skulle have overtrådt parternes fortrolighedsaftale, idet Vending Automater blandt andet ikke havde tydeliggjort, hvilke informationer, der skulle have været anvendt af Satys i strid med fortrolighedsaftalen og lov om erhvervshemmeligheder.

Det bemærkes, at Satys' tilbud til Alstom ikke er søgt fremlagt i sagen af Vending Automater. Satys blev således frifundet for den nedlagte påstand om brud på parternes fortrolighedsaftale samt for den nedlagte påstand om godtgørelse.

BS-30248/2022-SHR og BS-43778/2022-SHR: Erstatningsansvar for vådskade på gods under transport

Emne: logistics and warehousing; ansvar for skade på gods, NSAB.

Dom afsagt: 19. februar 2024.

Sagen angår, om sagsøgte, 3P Logistics A/S ("**3P**"), som kontraherende transportør er erstatningsansvarlig for vådskade på et parti legetøjsbams, og i givet fald om den udførende transportør, Shipco Transport Denmark A/S ("**Shipco**"), skal friholde 3P for ethvert beløb, som 3P måtte skulle betale i anledning heraf. Sagsøger, forsikringsselskabet Tokio Marine Europe S.A ("**Tokio Marine**"), som havde anlagt sag mod 3P, var forsikringsgiver for virksomheden Maileg A/S ("**Maileg**") i henhold til en indgået transportforsikringsaftale.

Maileg indgik i 2021 en aftale med 3P om levering af et parti legetøjsbams fra Kina til Danmark. NSAB 2000 fandt anvendelse for denne transportaftale. 3P anvendte Shipco som underleverandør for transporten. I aftalen mellem 3P og Shipco fandt NSAB 2015 anvendelse, idet Shipco i en mail havde henvist til NSAB 2015.

Under transporten fra Kina til Danmark skete der totalskade på hele godset i form af vådskade. Skaderne skete, mens godset var i Shipco's varetægt.

Retten lagde til grund, at skaderne var sket, mens godset var i 3P's kontraktuelle varetægt, hvorfor 3P som kontraherende transportør var ansvarlig for den indtrådte skade overfor Tokio Marine, uanset at skaden var sket, mens godset var i Shipco's varetægt, jf. NSAB 2000 § 15.

I NSAB 2000 § 23 bestemmes det, at en speditør skal være ansvarlig efter sølovens regler, såfremt der er truffet særlig aftale om søtransport, eller såfremt det kan bevises, at skaden er sket under søtransporten. Retten fandt, at det var bevist, at vådskaderne var indtrådt under søtransporten, idet der ikke var grundlag for at antage, at skaderne var til stede inden. Derfor fandt sølovens regler om ansvarsbegrænsning anvendelse.

Endvidere fandt retten, at da skaderne var sket, mens godset var i Shipco's varetægt, var Shipco ansvarlig herfor, jf. NSAB 2015 § 15. Desuden fandt retten, at sølovens regler om ansvarsbegrænsning ligeledes fandt anvendelse i retsforholdet mellem Shipco og 3P, jf. NSAB 2015 § 2.

Retten fastslog, at 3P som kontraherende transportør var erstatningsansvarlig for vådskaderne overfor Tokio Marine. Endvidere fandt retten, at Shipco som udførende transportør skulle friholde 3P for ethvert beløb, som 3P måtte skulle betale til Tokio Marine i anledning af skaderne på godset.

BS-37431/2022-SHR: Ansvarsfri efter CMR § 24, stk. 2

Emne: logistics and warehousing; ansvarsfrihed efter CMR-lovens § 24, stk. 2.

Dom afsagt: 8. marts 2024.

Sagen omhandler, hvorvidt Samskip A/S ("**Samskip**") var ansvarsfri efter CMR-lovens § 24, stk. 2, for en brandskade på en forsendelse dåsetomater, som Tryg Forsikring A/S ("**Tryg**") var vareforsikrer for.

Salling Group A/S ("**Salling**"), som Tryg var vareforsikrer for, havde købt nogle dåsetomater fra La Doria S.p.A., Italien, som ifølge aftalen skulle fragtes fra Italien til Netto i Polen af Samskip.

Samskip havde indgået en undertransportaftale med Uno-Logistics Sp. Z.o.o. ("**Uno-Logistics**"), som skulle udføre transporten. I forbindelse med transporten parkerede chaufføren lastbilen på en parkeringsplads. Mens lastbilen befandt sig på parkeringspladsen, opstod der en brand, og tomatdåserne gik som følge heraf til grunde. Undersøgelser viste efterfølgende, at branden opstod som følge af brand i en lastbil parkeret ved siden af Uno-Logistics' lastbil.

Tryg udbetalte erstatning til Salling og fremsatte dernæst et regreskrav til Samskip svarende til den udbetalte erstatning. Samskip afviste regreskravet.

Spørgsmålet var herefter, om Samskip kunne blive ansvarsfri efter CMR-loven § 24, stk. 2, hvori det bestemmes, at fragtføreren er ansvarsfri, såfremt beskadigelsen skyldes forhold, som fragtføreren ikke kunne undgå, og hvis følger fragtføreren ikke kunne afværge.

Retten lagde til grund, at lastbilen var parkeret forsvarligt. Endvidere fandt retten, at branden ikke kunne være forudset eller forhindret af chaufføren fra Uno-Logistics, idet branden opstod i en lastbil parkeret ved siden af. Dermed skyldtes beskadigelsen af tomatdåserne forhold, som fragtføreren ikke kunne undgå.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt fragtføreren kunne afværge følgerne af branden, lagde retten vægt på, at det ikke fremgik af aftalen, at fragtføreren skulle holde fragten under opsyn i forbindelse med parkering. Endvidere var der ikke i øvrigt holdepunkter for et sådant krav. Derudover lagde retten til grund, at idet flere lastbiler på parkeringspladsen brændte uden at branden blev afværget, var der ikke holdepunkter for at antage, at fragtføreren kunne have afværget beskadigelsen.

Dermed fandt retten, at betingelserne i CMR-lovens § 24, stk. 2, var opfyldte, hvorfor Samskip blev frifundet for Trygs regreskrav.

Sag C-90/22: Fortolkning af CMR-konventionens artikel 31

Emne: logistics and warehousing; fortolkning af CMR-konventionens artikel 31.

Dom afsagt: 21. marts 2024.

Sag C-90/22 omhandler et spørgsmål om forholdet mellem EU's forordning 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (som gennemført i dansk ret ved lov nr. 518 af 28. maj 2013) samt CMR-konventionen. Sagen drejer sig om, hvorvidt en værnetingsaftale, som er en del af en indgået aftale om international transport, kan tilsidesættes i lyset af disse retsakter.

ACC Distribution UAB ("**ACC Distribution**") havde indgået en aftale med Rhenus Logistics UAB ("**Rhenus Logistics**"), hvorefter Rhenus Logistics skulle fragte computerudstyr fra Holland til Litauen. Under transporten blev en del af varerne stjålet, og forsikringsselskabet Gjensidige ADB ("**Gjensidige**") betalte erstatning til ACC Distribution i anledning heraf. Den 3. februar 2017 anlagde Rhenus Logistics sag ved en domstol i Holland med påstand om, at selskabets ansvar var begrænset i relation til et regreskrav fra Gjensidige.

Twisten angik herefter, hvilken domstol, der havde kompetence til at afgøre sagen.

ACC Distribution og Gjensidige nedlagde ved retten i Holland påstand om, at retten var inkompetent, idet ACC Distribution og Rhenus Logistics havde indgået en værnetingsaftale, hvorefter de litauiske domstole havde eksklusiv kompetence til at træffe afgørelse i de tvister, som måtte udspringe af parternes aftale. Domstolen i Holland afviste dog denne påstand med henvisning til, at værnetingsaftalen, som var indgået mellem ACC Distribution og Rhenus Logistics, var ugyldig i henhold til CMR-konventionens artikel 41, stk. 1, da værnetingsaftalen begrænsede valget af de retter, der havde kompetence i henhold til CMR-konventionens artikel 31. Ifølge artikel 31 kan søgsmål anlægges ved domstolene i et land, hvor sagsøgte enten har sin sædvanlige bopæl, sit

hovedforretningssted, den filial eller det agentur, hvorigennem fragtaftalen blev indgået, eller ved domstolene i et land, hvor godset overtoges til befordring eller hvor bestemmelsesstedet er beliggende. Desuden fastslår CMR-konventionens artikel 31, stk. 3, at en dom afsagt af en domstol i et kontraherende land kan fuldbyrdes i hvert af de andre kontraherende lande, uden mulighed for fornyet prøvelse af sagen.

Den 19. september 2017 anlagde Gjensidige et regressøgsmål ved en domstol i Litauen med påstand om, at Rhenus Logistics skulle tilbagebetale det erstatningsbeløb, som Gjensidige havde betalt til ACC Distribution i erstatning. Domstolen i Litauen afviste imidlertid regressøgsmålet med den begrundelse, at den hollandske domstols afgørelse var bindende for den litauiske domstol. Denne dom blev stadfæstet ved den litauiske appeldomstol. Herefter anlagde Gjensidige sagen ved den øverste domstol i Litauen.

Den øverste domstol i Litauen forelagde et præjudicielt spørgsmål til EU-Domstolen, der omhandlede, hvorvidt det var muligt at afvise anerkendelse af en retsafgørelse fra en domstol i en anden medlemsstat, som havde erklæret sig kompetent i strid med en værnetingsaftale mellem parterne i henhold til artikel 25 i forordning 1215/2012, som i sig selv stred mod CMR-konventionens artikel 31.

EU-Domstolen fastslog, at forordning 1215/2012 skal fortolkes således, at den ikke tillader en ret i en medlemsstat at nægte at anerkende en afgørelse truffet af en ret i en anden medlemsstat med den begrundelse, at den sidstnævnte ret har erklæret sig kompetent til at træffe afgørelse under tilsidesættelse af en værnetingsaftale. Dermed skulle retten i Litauen respektere den hollandske domstols afgørelse på trods af, at dette var stridende med ACC Distribution og Rhenus Logistics' værnetingsaftale.

BS-52536/2022-SHR:

Sagsøgte ikke berettiget til at hæve købsaftale

Emne: aftale- og obligationsret; ophævelse af købsaftale.

Dom afsagt: 22. marts 2024.

Sagen drejer sig om, hvorvidt P-Trucks OY ("**P-Trucks**") retmæssigt havde hævet en købsaftale indgået med Tonny Madsen A/S ("**Tonny Madsen**") om en lodsåden, der blev solgt gennem en auktionsportal.

Parterne var først og fremmest uenige om, hvorvidt P-Trucks' sejlads var en prøvesejlads eller en afhentning af lodsåden. Det fremgik af auktionsportalens betingelser, at lodsåden skulle hentes på en specifik lokation, og at lodsåden skulle godkendes ved afhentning. Retten fandt, at P-Trucks havde afhentet og dermed godkendt lodsåden ved afsejling fra Svendborg Havn, hvilket blev bekræftet af flere vidner, der bl.a. fortalte, at en prøvesejlads ikke havde været drøftet. En e-mail fra P-Trucks bekræftede desuden afhentningen. P-Trucks havde dermed afhentet og godkendt båden i overensstemmelse med auktionsbetingelserne.

Herefter skulle retten vurdere, om P-Trucks kunne påberåbe sig mangler ved lodsåden med henvisning til auktionsbetingelserne og/eller KBL § 48.

KBL § 48 fastslår, at varen ved et auktionssalg købes "som beset", hvilket som udgangspunkt afskærer købers ret til at gøre mangler gældende. Dette udgangspunkt kan imidlertid fraviges, såfremt sælger kan betegnes som en "handlende".

Retten fandt, at Tonny Madsen ikke kunne kategoriseres som "handlende", da salget var enkeltstående og uden for Tonny Madsens sædvanlige sortiment. Retten fandt ikke bevis for, at lodsåden led af mangler, der ikke svarede til den betegnelse, den var solgt under, eller at der var uoverensstemmelser i dens tilstand sammenlignet med det beskrevne. Dette var baseret på vidneudsagn, auktionssudbudsmaterialet vedrørende lodsåden, den generelle vurdering på auktionsportalens hjemmeside og svarene fra Tonny Madsen før købet. Desuden havde P-Trucks ikke iagttaget sin undersøgelsespligt, da der ikke var blevet foretaget et nødvendigt serviceeftersyn eller aftalt en prøvesejlads, til trods for at være bekendt med bådens alder og tilstand.

Retten fandt, at P-trucks ikke kunne hæve købsaftalen, og Tonny Madsen blev derfor frifundet.

Kontakt

Hvis der er spørgsmål til afgørelsernes indhold eller betydning, er I velkomne til at kontakte os.

Jacob Ørskov Rasmussen
advokat, partner

E: jor@plesner.com
M: +45 36 94 11 94
D: +45 30 93 71 76

Kasper Nørgaard Carlsen
advokat, director

E: kjc@plesner.com
D: +45 36 94 11 13
M: +45 30 93 71 06

Kasper Troelsen
advokat, manager

E: ktro@plesner.com
D: +45 36 94 22 44
M: +45 29 81 79 19

Niklas Dybro Jensen
advokat

E: ndj@plesner.com
D: +45 36 94 13 34
M: +45 61 42 18 64

Michelle Nørgaard Hjorth
advokat

E: mnhh@plesner.com
D: +45 36 94 11 09
M: +45 31 33 03 03

Ida Katrine Mikkelsen
advokat

E: iakm@plesner.com
D: +45 36 94 25 05
M: +45 21 94 26 62

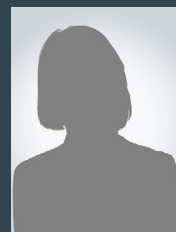
Lukas Breindahl
advokatfuldmægtig

E: lubl@plesner.com
D: +45 36 94 12 52
M: +45 26 39 11 88

Magnus Hoffmann Høgsted
advokatfuldmægtig

E: mahh@plesner.com
D: +45 36 94 21 77
M: +45 21 94 67 14

Mathilde Sartow Pallesen
advokatfuldmægtig

E: masp@plesner.com
D: +45 36 94 25 16
M: +45 21 94 83 61

